EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Opinió | 73 | Actualitzat el 11/07/2014 a les 10:00

El present

El cervell de l'home és remugant, torna a mastegar les informacions dels sentits. Les combina i en fa probabilitats. Així l'home és capaç de premeditar el temps, de projectar-lo.
Erri de Luca. *El pes de la papallona*

Els adults tendim a fer viure les coses als infants segons els nostres paràmetres.Per aquest motiu, moltes vegades ens sorprenem d'una resposta, d'un raonament davant d'una situació concreta.
L'infant viu en el present. Per als adults hi ha manuals d'autoajuda per aprendre'n. Generalment, el fer d'un infant és immediat, espontani, instintiu: diu i actua amb frescor.

Generalment el fer d'un adult és premeditat, valorant les diferents variables, desestimant l'instint. És un fer resultat d'un pensament remugador. Això tant pot ser una fortalesa com una nosa, tot dependrà del context. L'ideal seria ser capaços de distingir en cada moment com hem d'utilitzar aquesta habilitat.

De ben segur que ja veiem que són dues maneres molt diferents d'encarar la vida. Ens pertoca, com a adults que eduquem, comprendre l'infant i els potencials que li són propis. I és que, des de la nostra prepotència, ens costa acceptar la immensa capacitat dels sentits d'un nen.

Educar no creiem que sigui ensenyar a actuar el més similar possible a com ho fem els adults. El que creiem és: que un nen faci espontàniament allò que li és genuí sense que això signifiqui distorsionar l'entorn on és.

Per tant, aquest entorn, del qual som responsables els adults, ha d'estar pensat i organitzat de tal manera que hi hagi lloc per als nens. Tenir lloc per als nens no significa organitzar una llar i la vida familiar a l'entorn d'ells segons les orientacions dels diferents manuals. No és que hi estiguem en contra, simplement volem reivindicar el propi instint biològic dels humans.

Un altre aspecte és la capacitat de projectar el temps. També pot ser un avantatge o un inconvenient, tot depèn de com l'utilitzem. En el terreny de l'educació situa els adults en els portadors dels límits. Un exemple: La criatura ha de començar l'aprenentatge de la natació i no ho fa de gust. No pot tenir la projecció en el temps d'aquesta necessitat. Correspon a l'adult la fermesa de mantenir aquesta responsabilitat.

Una vegada més, educar és deixar fluir i respectar. En realitat, això és molt complex, ja que la fluïdesa del petit i el gran a vegades no van pel mateix camí i, quan passa això, és quan el RESPECTE és més rellevant. També és la situació en què els adults hem de ser més curosos perquè pot passar que en nom de l'amor en fem un mal ús.

A nivell escolar seria el cas de la família amb reticència a les colònies escolars perquè, òbviament, comporten un patiment per als pares. Però s'acaba no anant de colònies perquè se'l considera massa petit o perquè el nen "no vol".

Gairebé a nivell de sentència: no hi ha creixement sense crisi, ni aprenentatge sense errors.